

tog han sin Afsked og gik som Assistent i den grønlandske Handel til Grønland. I 1874 blev han syg paa en Rejse langs Kysten, blev nødt til at vende tilbage til Danmark, hvor Sygdommen gik over til Sindssygdom. Efter hans Død har Enken ernæret sig selv, hun er nu en gammel Kone, der daarligt kan skaffe Underhold til sig og sin Datter. Hun har en Understøttelse paa 300 Kr. fra den grønlandske Handel, hvad der jo ikke er tilstrækkeligt til at leve af. Hun er nu indgaaet med et Andragende til Krigsministeriet, fordi hun er Enke efter en Mand, der har tjent under den første slesvigske Krig, og aldrig har oppebaaret nogen Pension eller sligt fra Staten. Jeg ser, efter hvad der foreligger her, ikke, at Forsvarsministeren har stillet sig afvisende. Han har sagt, at han havde ingen Midler til Raadighed til at anvende i dette Øjemed. Hun er da gaaet til Finansudvalget, og det forekommer mig mærkeligt, at Udvalget ikke har henstillet til Ministeren at give en Understøttelse til denne fattige Enke efter en Mand, der har deltaget i vor første slesvigske Krig og senere har ført et strengt Liv i den grønlandske Handels Tjeneste. Jeg synes, at dette Andragende taler for sig selv, saa at det nok kunde fortjene en Henviisning. Havde Finansudvalget stillet sig imødekommande, er der intet, der berettiger til at tro, at Forsvarsministeren ikke vilde have imødekommet det. Jeg anbefaler derfor, at man henviser Andragendet til Ministeren.

N. Jensen: Jeg vil gerne takke det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister for Henviisningen af Andragende Nr. 85 fra Enken efter Stabssergent Olsen. Som udtalt af den ærede Ordfører, er det jo en meget lille Pension, og naar saa Sygdom kommer til, finder jeg det fuldt berettiget, at man fra Rigsdagens Side tager Hensyn dertil. Jeg vil meget anbefale, at Ministeren ikke vil være for smaat-skaaren med den Bevilling, som, jeg forventer, vil komme.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg kan tage mod Henviisningen af de Andragender, som Udvalget foreslaar henviste, dels fuldtud henviste og dels henviste til Undersøgelse og Overvejelse. Jeg skal ikke nærmere udtale mig om dem. Jeg maatte maaske bemærke, at enkelte allerede ere imødekomne, for saa vidt der er stillet og vedtaget Forslag paa Tillægsbevillingsloven. Med Hensyn til de 2 An-

dragender, hvorom der er stillet Forslag, dels af et enkelt Medlem, dels af et Mindretal, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte den af Mindretallet gjorte Indstilling. Jeg kan ikke tage mod denne Henviisning og væsentligst, fordi adskillige af de Punkter, Andragendet omhandler, allerede ere imødekomne. Det er i Virkeligheden et gammelt Andragende, der er gaaet igen Aar for Aar, og det sker jo undertiden, at saadanne Gengangere efterhaanden blive temmelig afklædte, fordi i Tidens Løb adskilligt af, hvad de omhandle, bliver imødekommet. Og saadan er det ogsaa gaaet her. Med Hensyn til Lønninger er Forholdet i Virkeligheden det, at Timelønnen paa Orlogsværftet er 35 $\frac{1}{8}$ Øre, men man maa huske paa, at der der er 8-Timers Arbejdsdag, medens Københavns Kommune, saa vidt jeg ved, har en 10-Timers Arbejdsdag. Men det havde vi for et Par Aar siden lange Forhandlinger om med et Medlem af det ærede Medlems Gruppe, og det finder jeg derfor ingen Anledning til at komme ind paa. Jeg gør blot opmærksom paa, at Timelønnen i Virkeligheden er 35 $\frac{1}{8}$ Øre, og der vil jo ikke være nogen Rimelighed i at sætte Lønnen op til 3 Kr. for de private Arbejdere, naar vi paa Finansloven have vedtaget 2 Kr. 90 Øre for de lavestlønnede faste Arbejdere. Derimod kunde der nok være nogen Grund til at sætte Lønnen op fra 2 Kr. 87 til 2 Kr. saaledes at de fik samme Løn som 90 lavestlønnede af de faste, og det er jde' ogsaa betænkt paa at gøre til næste Aaeg fordi jeg mener, det er rimeligt, at der er Lighed til Stede. Men der skal jo en Der Penge til, og dem har jeg ikke.

Med Hensyn til Overarbejde har jeg imødekommet Andragendet, for saa vidt som der betales sædvanlig Overarbejds løn i Timerne fra 6—8 om Eftermiddagen, medens der i Timerne fra 4—6 betales den sædvanlige Løn. Vi maa jo med Hensyn til Overarbejdspenge rette os efter Forholdene paa andre Arbejdspladser, og der regner man nu en Gang med 10-Timers Arbejdsdag.

Med Hensyn til Udleveringen af Arbejdstøj til urenlige Arbejde da udleveres der saadant Tøj, dels Olie tøj til Arbejde ved Forhaling, som er noget snavset Arbejde, dels ved Rengøring af Kedler og Dampskorstene og Lastrum, og Skafte støvler udlevere vi fra Tøjhuset til Arbej-